

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Egyes szám ára 20 fillér.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona.

Felélős szerkesztő: **Dr. JÜNKER ELEK.**

Szerkesztőtárs: **Dr. HÉJJAS IMRE.**

KIADÓHIVATAL:

V á g o G y u l a könyvsajtója,

hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetések jutányosan számítjuk.

A munka organizációja.

A boltokban árult „osztrák eredetű iparcikkek” legnagyobb része nem gyári és gépgyártmány, mint a hogy a közönség ezt tévesen hiszi, hanem többnyire épp olyan kismestereknek kézi munkája, mint a milyenek a mi kisiparosaink. Különösen áll ez a butorokra nézve. A bécsi és bécsvidéki eredetű áruk, melyekkel a magyarországi raktarak tultömvék, sokkal kevesebb szakértelemmel bíró kismestereknek kézi munkája, mint a milyenek a mi önálló asztalosaink. Csak abban van a különbség, hogy ezen készítmények értékesítése történik a gyárosként szereplő cég által. A vállalkozó cég ama kismestereket állandóan ugyanazon nemű munkával foglalkoztatja, munkaerejüket a legvégsőkig menő mérvben és a lehetőségig leszorított olcsó áron használja ki. Ez által jut aztán abba a helyzetbe, hogy nagyobb távolságokra is versenyezhesen a saját számlájukra dolgozó kisiparosokkal.

Az így létrejött munka inkább tetszetős, szemrevaló, mint jó. Ezt már abból is látjuk, hogy igazán tartós, szolid árucikkben a magyar iparos nem is hagyja magát kiszorítani, hanem megállja a helyét. Csak ahol a vevő főképp az olcsó árra néz, azonnal készen vagy hitelbe akarja venni a portékát, kerekedik felül a raktáros; persze, hogy a vevő közönség legnagyobb részének ezen, a kereskedők által nyújtott előnyök nagyon is inyere vannak. Mert manapság még a látszólagos jó módban levő polgári elemnél is néhány forint szerepet játszik; a vétellel vár az utolsó pillanatig és akkor aztán mindjárt is kell az áru, nem várhatja meg, míg azt az iparosmester rendelésre, rendesen nem is pontosan a megígért időre elkészíti és végre csak kevés mesterember van abban a helyzetben, hogy hitelre vagy részletfizetésre adhasson el.

De a vállalkozó főelőnye és az iparos főhátránya az, hogy míg a vállalkozó kellő élelmességgel a vevőközönséget magához bírja vonzani és ért vele banni, a kisiparosnál meg éppen hiányzik a munkája értékesítésé-

hez föltétlenül szükséges kereskedelmi szellem. És akkor meg jó is, ha nem igen bocsátkoznak bele üzleti bonyodalmakba, mert csak veszítenének rajta.

Mindezekből a tanulság ez: a mai viszonyokban a boldoguláshoz *nem elég jó iparosnak lenni, hanem jó kereskedőnek is kell lenni.*

Csakhogy az a baj, hogy e két tulajdonságot ritkán lehet egy és ugyanazon emberben megtalálni.

Másképp lehetne-e azonban mégis a boldoguláshoz szükséges két elemet egyesíteni?

Erre az életfontos kérdésre csak egy megfejtési mód existál. Ha *egy-mással szövetkeznek* olyanok, kik e két tulajdonsággal külön-külön bírnak.

Sok szövetkezet alakult és bizony nagyobb része nem felelt meg a belőlük helyezett reményeknek. Tudjuk, hogy nagyon sok szövetkezet ment tönkre és sodort magával még nagyobb nyomorba számos kis egzisztenciát. Egyenetlenkedés, a korlátolt látókörön belül való ténykedés, tekintet nélkül a szűk látókörön kívül eső viszonyokra, voltak megbuktatói a szövetkezet fenkölt eszméje önzetlen uttörőinek.

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCÁJA.

Egy tehetséges asszony.

— a „Csurgó és Vidéke” eredeti tárcája. —

Írta **Pekár Gyula.**

Párisi naplóból jegyzem ki a következőket:

... Ma reggel levél Mme d' Etiolétól. Ez a fáradhatatlan szalonartató dáma csakugyan beváltja ígéretét, amit a tél elején tett: minden héten valami hírességet, vagy legalább is érdekes újdonságot mutat be irodalmi szalonjában. Nem más nyitotta meg a sort, mint maga Anatole France hitehagyott szerzetesi arcával és szuró, s inte ördögös szemével, utána jöttek egymásután: egy madagaszkári diplomata, egy valószínű halálra ítélt nihilista, egy híres nápolyi médium, egy Indiából érkezett buddhista koldus-herceg, egy ausztráliai festő s Toru Terao, japáni professzor... Mme d'Etiolenak egyáltalában már néhány kitűnő fogás sikerült, ami szalonját illeti, kérlelhetetlenül érélyes ő. Talaly ugyszólván haldokolva hozatta el magához a dicső, öreg Ambroise Thomast, — ezidén már egyszer kölcsönkérte a „Merkur”-tól a nehezen kapható és romantikusan csinos Pierre Louys-t és az idény végére megígérte nekünk — d'Annunziót! D'Annunzio lesz szalonjának ezidei főszencziója, — nem tudom, hogy fogja elhozatni, de annyit már eddig is kivisz merész ígéretével, hogy sikeresen harcol a többi „szerdai” szalonok ellen, s nem eresztí ki hiveit a kezei közül... Nos, diadallal írja, hogy szerdája ma ünneplés, egy „Valéry-ünnep.”

Valéri? Bevallom, pillanatra nem voltam a helyzet magaslatán, Ez a Páris csakugyan a világ közepe: az egész emberiség gondolatcsatornáit ide torkollanak össze, s mindennap annyi igazán érdekes, új egyéniség tűnik fel, hogy lehetetlen valamennyit számon tartani. Néha megjádek tőle, milyen szédítő gyorsasággal élnek és felednek itt az emberek. Egyik nagy benyomás örökké a másikat kergeti, és soha nincs idő arra, hogy e benyomások gyökeret verjenek és meggyőződésekké nőhessenek fel. Eredmény: az emlékező tehetség csodálatos gyöngülése. Páris csak tegnapra, legfeljebb tegnapelőttre emlékszik... Nagyszerű iskola a feltűnni vágyóknak, p. o. a mi hiu gavallérjainknak, kikről, ha Pesten nagy garral nyilvánosan elköltötenek pár tízezer forintot, a hálás város hónapokig beszél. Itt teljességgel lehetetlen feltűnni. A tíz milliós maharadsára aki idejött mulatni, csak egy napig figyelt Páris, addig míg az első millióját felváltotta. Az egyedüli mód, hogy Páris háromnapnál tovább figyeljen az emberre, az, ha anarkistaképp revolvvert emel a köztársaság elnökére.

Valéry? Egyszerre a homlokomra ütöttem s magam is lelkes kíváncsisággal kiállítottam fel: Bravó Mme d'Etiol! Ez már derék végre hát megláthatjuk ezt a rejtélyes genialis asszonyt!

Ki is ez a Johanne Valéry voltaképp? Hamar előkerestem a „Figaró” egy minapi számát. Nem is egy, hanem négy kritikus írt egy cikkben egyszerre ennek az asszonynak a Georges Petit kistermében rendezett kiállításáról. Négy kritikus: egy festészeti, egy szobrászati, egy zenei és egy irodalmi kritikus. Nyilván megírhatta volna egy ember is ezt az ismertetést, de hát a lap ép tüntetni

akart, s azért vett négy elsőrangú ítézt, hogy annál jobban dicsőítse azt a nőt, ki a „specializmus” e szűkkeblű korában ekkora csodába menő „universalis” tehetséget árul el. Tényleg alig látott a világ még ilyen sajátágos kiállítást. Madame Jehanne Valéry festő, szobrász, zeneszerző és író volt egyszerre, nemcsak hatalmas festménytárlatot és szoborkiállítást mutatott be, hanem a délután bizonyos óráiban egy elsőrangú hangversenyének is meg egy ifjú zongoravirtuoz előadják zeneszerzeményeit, — esténként pedig az „Odéon” egy művésze elszavalja verseit. Regényeit ott árulták a kiállításon s mindenki, tudta hogy a „Comedie” is felfedezvén őt, végre elfogadta előadásra egy régebben beadott Proverbe-jét...

A világ elbámult. És a Figaró nagyon kiemelte, hogy itt nem valami kapkodó diletánsról van szó, aki mindenbe belekezd és semmi- ben sem viszi semmire, hanem egy kész nagy művészről, aki négy művészetbe fogott bele és mind a négyben „érthetetlen” magasra vitte. És nem utánzott Madame Valéry senkit, ki volt az zárva, hogy udvarias művészek segíthettek volna neki: festményei, szobrai, muzsikája, irodalma mind hasonlóan egymáshoz, mind testvérek voltak ennek az asszonynak az új és teljesen egyéni ihletében... Festményeiről szólva Iriaerte csodálattal említette új színei s hangulatai naiv erejét és kompozíciójának nőies merészségét, szobrai előtt maga Faluguére mester levette a kalapot és kiírta, hogy felfogásában, „friss eredetiségében” egész új irányt lát, mely hivatva volna, az antik szobrászatot a modernnel kibékíteni. Zenedarabjait méltatva Brunea bevallotta, hogy kár Madame Valérynek hangversenyében elforgácsolni tehetségét drámai ehetségével írjon nagy operákat... Ami írói tevékenységét illeti, a közönség nagy

E példák azonban okulásra és ne visszarettenésre szolgáljanak. Mert látjuk, hogy a hol a szövethetek önzetlen és jól kormányzó kezekbe jutottak, ott nehézségek dacára elérték céljukat.

Dolgozzunk és szórakozzunk.

Munka és szórakozás között a helyes arány nagyon eltérő és leginkább az egyesek életmódja és képességeitől függ. Az, ki sokat utazott, egy jó idő után nyugalom után vágyik, nehogy a sok utazás különböző hatása, az azelőtt szerzett tapasztalatait és nézeteit egészen megsemmisítse. Ugyanaz áll azokról is, kik gyakran változtatják tartozkodási helyüket.

Megerőltető munka után testünk és lelkünk egyaránt kívánja az üdülést, ha hat napon át dolgoztunk és vesződtünk, kell, hogy a hetedik napon, vasárnap, pihenjünk.

Gyakran a multság több szórakozást teremt, mint a mennyi hivatás-szerű munkásságunk előnyére válnék; de a ki hozzászólt elég élénken foglalkozni azzal, amit a jelen követel, arra nézve a multság nem lesz egyéb mint a test és lélek szükséges üdülése. Aki olvasás között egyúttal még másra is gondol, az ama angolhoz hasonlít, ki Bådecherrel kezében akarta a természet szépségeit tanulmányozni és legkevésbé sem gondolt arra, hogy majd olvasva, majd pedig tekintetét a szabadba vetve, nem képes a nyert benyomásokat kellően átérezni. Örök igazság marad az az ismert mondás: „senki sem képes két urat egyszerre szolgálni.” Már őseink is küzdöttek minden ellen, mi felületes volt. A felületesség bármely tekintetben már

az okból is kárhózzható, mert semmi tényleges haszonnal nem jár s egyedül csak a drága időnkét pazaroljuk általa. Ma csak a helyes munkának van meg a kellő értéke, annak pedig még mindig hiányát érezzük.

Sokáig tartó folytonos munka, elfárasztja a testet és a lelket. Ujból is arra utalunk, amit e cikk bevezetésében mondunk, minden egyoldalú foglalkozásról vagy az egy és ugyanazon állapotban való huzamosabb megmaradásról. A munka és szórakozás kell hogy egymást felváltva, kellő jóhatással legyenek reánk: Tunya tétlenség között soha ne töltsük az időt, mert a tétlenség a legveszedelmesebb mérge a test és lélekre nézve. Ha a lusta meggyőződött, hogy a munka nem csak könnyen válik szokássá, de csakhamar életszükségletté lesz, a lustaság betegségből egy kis jóakarattal gyorsan kigyógyul; csak azután óvakodni kell a régi bajba való visszaeséstől. Az élet minden pillanatát ki kell használnunk, legyen az akár munkára, akár szórakozásra. Sok ember alaphibája a lustaság, a munkásságban való kapkodás és fősvényesség. Az, ki a lustaságot kerüli, élvezni is fogja munkásságának gyümölcsét. Elkerül könnyen minden kapkodást, mert hisz folyton dolgozik s e szerint nem halogatván munkáját egyik napról a másikra, szükségtelen is, hogy kapkodva dolgozzék.

Ha igaz, hogy az unalom, mely karöltve jár a tétlenséggel, megöli a lelket, úgy a tétlenség azonos az *ön-gyilkossággal*. Geniális és kiváló képességgel felruházott emberek, kora ifjúságtól kezdve mindig nagy munkásságot fejtettek ki és kerülték a tétlenséget, mint legnagyobb ellenségüket.

Az embernek nincs ugyan mindig

kedve tanulni vagy egyéb hasznos foglalkozás után járni, mert az ember ha még oly jellemzilárd is sokféle befolyásnak van alávetve; ezek uralják kedvét és hajlamait, sőt gyakran teljesen indolenssé teszik minden jobb és szebb iránt. Amde ily órákban is, ha komolyan akarjuk, találunk valamit, a mihez kedvünk lesz, mert aki dolgozni akar az képes is felocsudni lelki és testi tunyaságából és talál alkalmat a munkára. Nagy művészet mindig helyes munkát végezni, de ép oly nehéz egyúttal helyesen üdülni és szórakozni. Mindkét esetben kerülnünk kell a fölöslegest, mert csakis a szükséges munka, csak a célszerű és hasznos hajtó dolog nyújt megelégedést és tartós élvezetet. A könnyebb hivatásszerű munkálkodás — melynek a legkellemesebb körülmények között feltétlenül megnyújtja természetesen a legnagyobb megelégedést, ha csak az ember nem lángész, a kinek szellemi sphaerája egyre nagyobb és nehezebb feladatokat követel. Eljön még az idő, ahol a mindennapi munka idő tartama, a hivatásszerű munka nehézségétől, függővé fog tétetni, a mint az részben Észak-Amerikában már most is divik.

Egy írnok például mindig képes lesz több órán át dolgozni, mint egy matematikus, egy rajztanító többet, mint a nyelvmester stb. Majd csak ellentétre vall az a bizonyult körülmény, hogy az, ki egész napon át túlerőltette erejét este nehezen talál üdülést.

Szomorú tünete időnknek, hogy sok esetben a munkaerő túlságosan ki lesz használva. Angolországban a legtöbb gyárban a nyolc órai munkidőt alkalmazzák, sőt sok gyárban csak hét órán át tart a munkaidő. Emellett ezen országban az irodák már szombat délelőtt zártnak. A statisztika bebizonyi-

csodálkozására nem más, mint maga Bourget vállalta magára regényeinek és költeményeinek az ismertetését. Minden udvariaskodást félretéve, lelkesen hasonlította őt Chateaubriandhoz, dicsérte meglepően eredeti invencióját s azt a nőiesen mesés szöveget, „amelyben az asszonyok nyívan felette állanak már a férfiaknak” . . . Aztán szokott lélektani módszerével nemcsak összegezte ítéztársai véleményét, hanem ennek „a női rejtélynek” a mélyére igyekezett hatolni . . . „Ugyiszólván egybenhangzóak mind a négyünk ítélete „irá”, — mind a négyen látjuk a tehetséget látunk olyan kezdetet, ami más férfinnál tisztességes végsikernek is beillenek, s aimméködva kérjük: miért állt meg az egyes művészetekben mindig a legszebb reményekre jogosító ponton? Egyáltalában miért foglalkozott ennyi műfajjal? Hisz ha bármelyikre, de — egy ágra tömörítendő tehetségét mi lehetne belőle! Iriarte azt akarja, legyen festő, Faiguère azt, legyen szobrász, Bruneau indulatosan követeli, őt a zenének, én pedig a magam részéről meg vagyok győződve, hogy ha nem szenteli magát kizárólag az írói pályának, korunk egyik legérdekesebb talentumát veszíti el benne . . . De hisz Mme Valéry ennyi művészet mellett még sokkal nagyobb lélektani probléma. Mi a titka ennek a sfinxnek, aki nyilván játszva teremt remekműveket s aztán női hűtlenséggel játszva hagyja ott a művészeteket, — aki egészben véve megszegegyenti e beteg kor férfivilágát s „univerzális” tud lenni a művészetekben, mint egykor Humboldt univerzális volt a tudományokban. De hisz a művészetben még sokkal nehezebb univerzálisnak lenni, — majdnem lehetetlen. Írás és festészet járja együtt, — de hát a szobrászat és zene? És mindenekefelett a négy együtt? Férfi alig volna képes ily ellentétet

kibékítésére: a női lélek, fájdalom még ismeretlen gazdagsága és simulékonyága kell ekkora végtelék kiegyenlítéséhez. A messze jövő nőben még egészen újja születhetik a művészet . . . Most, hogy együttlátjuk műveit mindannyian emlékszünk korábbi éveken kiállított festményeire, szobraira, előadott zenedarabjaira és kiadott regényeire. Dicsértük is e művekért akkor, főleg, mert nagy reményekre jogosítottak, de aztán elhallgattunk. Miért? Azért, mert ő is elhallgatott. Hisz ismétlem, itt a rejtély: ki ez a csodálatos asszony, aki érthetetlenül abba hagy mindent és épp a legszebb pillanatban?”

Ahogy este a Parc Monceau átmentem, még egyszer kíváncsiangondoltam át mindezeket. A párisi irodalmi élet estélyeire az embernek olyan készületen kell mennie, mind egy vizsgára, ha igazán élvezni akar . . . Nos, ritkán láttam oly lázas sokadalmat a Madame d'Etirole termeiben, mint ezuttal. Meg kell jegyezmem, hogy négy pompás terme volt ennek a szalonnak: mind a négy különböző szimbolikus jelentőséggel. Az elsőben a tiszta Louis teremben fogadta a háziasszony a mindennapi szellemes írókat, növekvő tehetségeket, a második, tiszta fehér, oszlopos Empire teremben a már ismert, hivatalos nagyságokat, például az akadémikusokat üdvözölte kiknek meddő halhatatlansága és pompázatos unalma illet ehhez a klasszikus hidegséghez. A harmadik olasz Renaissance-szalón becses képeivel a művészek otthona volt, — a negyedik indus „barlangban” állandóan rejtelmes mécses égett, s ez volt a modern misztikus temploma. Tudom, jó időn át itt trónolt a „Rozet Coix” modern főpapja, a szép Sar Peladan, — kíváncsi, nagyvilági hölgyeitől körülvéve itt tartotta kabbalista istentiszteletet.

Mme d'Etirole suttozva az első termekben lelkesítette a fiatalokat. Mintha csak jelmez-bálon lett volna, szokása szerint ma is Mme Sévignének volt öltözve. Színevesztett zöld selyemruhája széles habban omlott ki a karosszékből, halántékfürtei hosszan és klaszszikusán lógtak be arcába, a kezében egy valóságos Louis legyezőt tartott. Erősen ki volt festve s így este vilanyfény nélkül nem zett ki többnek párisi szolámód szerint — egy „negyvenéves fiatal asszonynak”. Azt mondják nappal hetvenéves volt, — de hisz különben az lényegtelen, mert nappal sohasem látta senki . . . A régi francia szalondama akarta őt megvalósítani, ez volt minden ambíciója. Persze nagyon megkellett alkudnia a mostani demokráta és bohém világgal. Sem a pohos bankárok, sem a fésületlen művészi nagyságok nem voltak nagyon festői jelenségek, — aztán meg ezek a bohémek sose éltek törvényesen rendezett szerelmi viszonyok közt, Mme d'Etirole azonban megbocsátott nekik: a szabad szerelem rendszerét fogadta ej szalónjában, sőt annyira ment engedékeny-ségében, hogy a művészeket és felhivatalosan elismert kedveseiket már nem egyszer mint „Monsieur“-t és „Madame“-ot vagyis, mint házastársakat jelentette be inasával, tisztán az előkelő „stilus” kedvéért. Hány boldog, vagyis inkább boldogtalan házasságnak vetette meg ez a berendezés az alapját! . . . A modern Mme de Svignémet felkelt és megszóított azzal az udvarias megdöbbenéssel, mellyel szalónja kiváló csillagairól szokott beszélni: — Nos mit szól ehhez a tüneményeszerű nőhöz? . . . Most már el van döntve: ő a század legcsodásabb tüneménye!

Mme d'Etiolenak ez volt a szavajárása mindig a szalon legutolsó ujdonsága volt a „század legcsodásabb tüneménye.”

totta, hogy nem jár anyagi károkkal, de ellenkezőleg meglehetősen hasznos hajt, ami könnyű szerrel meg is érthető, ha meggondoljuk, hogy üdülés, pihenés a legjobb megújító szere a munkaképességnek. Számos angol gyártulajdonos igazolja, hogy munkásai, most a hét órai munkaidő és szabad szombat délután és vasárnap mellett többre mennek és nagyobb eredményeket mutatnak fel munkájukban, mint azelőtt, a midőn ezen kedvezményben még nem részesültek. Ez pedig újból mutatja, hogy néha-néha a gyakorlat bizony meghazudtolja a teóriát.

HÍROK.

— **Esküvő.** Perger Mathild Elvira, Kaloacsay Endre főgymnasiumi rendes tanár mostoha leánya f. hó 5-én kelt egybe kőrössi Szabó Ferenc tomasováci m. kir postamesterrel Tomasovácon, Torontálmegyében. Az új frigyehez sok szerencsét és boldogságot kívánunk!

— **Egyházi közgyűlés.** A belső-somogyi ev. ref. egyházmegye folyó évi augusztus hó 2-án és következő napjain Csurgon közgyűlést tart. Birósági ülés augusztus 2-án délután 3 órakor lesz. A közgyűlés fontosabb tárgyai lesznek: 1. Esperesi elnöki egyházlátogatási jelentés. 2. Egyházközségi, egyházi és világi rendes és potképviselők választása. 3. Számvevői jelentések és költségvetések. 5. Interpellációk. 5. Egyházközségeiről beérkezett ügyek. 6. Egyházak számadásairól esperesi jelentés. 7. Csurgoi főgimnázium ügyei. 8. Gyülekezetek s egyesek ügyei. 9. Tanügyek. 10. Gyámoldai ügyek. 11. Ügyész jelentése a peresügyekről.

— **Papirgyár Gyökényesben.** Gyökényes községet nagy tisztesség éri, ha valóra válik az a terv, melyel egy bécsi konzorcium komolyan foglalkozik. Arról van ugyanis szó, hogy a Dráva közelébe folytán vagy Gyökényesben, vagy Légrádon egy papirgyárat akarnak létesíteni. A konzorcium megbízottja és mérnöke a napokban tartott szemlést a

gyár esetleges helyére vonatkozólag s ha megegyezés létesül a követelmények tekintetében, nemsokára foroghat már a papírmalom vitorlája. Ha addig el nem halásszák előlük a horvát testvérek.

— **Felakasztotta magát.** Huszár János beleznai lakos, aki régóta szivgörcsökben szenvedett, f. hó 5-én délután 3 órakor e miatti bánatában a községi erdőben felakasztotta magát. Mikor megtalálták, már csak hült tetemére akadtak. Felesége és három gyermeke siratja az életunt apát.

— **Haláttalan tolvaj.** Egy feslett életű nő Papp József csurgói lakóstól néhány napra szállást kért. Ez adott is neki, de csakhamar megbánta, mert másnap a vendéggel együtt 51 koronájának is nyoma veszett. A rendőrség nyomozza a megszőkött tolvajt.

— **Baleset** Krivanek Ferencz végzett erdész, Krivanek Béla beleznai főerdész fia a napokban flóber-pisztolyai lövöldözött a kastély körül. Hazamenet a töltött fegyvercsövet lefelé tartva vitte kezében s menet közben véletlenül hozzáütődött lábához, mirt a fegyver elsült a golyó combjába hatolt. Szerencsére a bőr alatt ki is jött a másik oldalra s nagyobb baj nélkül menekült meg a vészedelemből.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Bécsi Mari egy 16 éves zákányi leányzó, Scheich János zákányi jegyző szobalánya f. hó 4-én délután tejjel kevert gyufaoldatot ivott, melytől hamarosan rosszul lett. Az illetékes körorvos véletlenül Góla állomáson volt hosszabb ideig elfoglalva s így az első segélyt a házinepek adták. Mikor az orvos megérkezett azonnal ellenmérget adott, amitől a beteg aztán magához is tért. Az elkeseredett leány az öngyilkossági kísérlet előtt az édesanyjával erősen összetűzött s egyébként is nagy hajjammal bírt a regényes képzelődésekre.

— **Horgászat.** Zákányban tegnap délután nagyszabású horgászat volt a zákányi állomás mellett elterülő Drávaparton. A horgászat — mint lapunk zártakor értesültünk — fényes eredménnyel végződött. A bő zsákmányból néhány diszpéldányt azonnal meg is kóstolt a horgászatot részt nem vett közönség.

— **Nagy por** van városunk minden utcáján. Ha egy kocsi végig robog a Korona előtti téren, egy jó félórátig valóságos porfelhő lepi

el a járókelőket. Szerkesztőségünkhez özönével jönnek a panaszok ezen tarthatatlan állapot miatt s mi csak az ő óhajukat teljesítjük, midőn az intéző körök figyelmét felhívjuk a már régóta tervbevetett utcaöntözésre.

— **Gömblovészet Darányban.** A somogy-baranyai vadásztársaság gömblovészét végre megtartotta Darányban igen szép sikerrel. A gömblovészetenél I. díjat nyerte Palkovics Sándor intező (Bolhó.) II. Balázs Sándor allatorvos (Barcs.) III. Proch József csendőr-főhadnagy (Pécs.) Céllovészeti hőlgyeknek: I. Stephaics Ilonka (Görösgal) 2-szer 9 egység, II. Piszár Lujza (Barcs) 2-szer 6 egység, III. Stephaics Pálné egyszer 9 egység. Déliben bankett volt, amelyen kilencvenen vettek részt. Felköszöntőt mondott Sárközy György főszolgabíró, mint versenyzottsági elnök a somogybaranyai vadásztársaságra, ennek elnöke, Vörös vasuti forgalmi főnök a megjelent vendégekre. Palkovics a hőlgyekre s a győztesre, Stephaics Ilonkára. Az ünnepély kitünő hangulatban folyt le.

— **A „Budapesti Ujságírók Egyesülete”** segélyalapja javára egy Almanacht ad ki, melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló műmellékletek lesznek a műben. Az Almanach igazán szemet és lelket gyönyörködtető nagy albumalaku díszmű lesz. Ára 5 forint. — Megrendelések a „Budapesti ujságírók Egyesülete Almanachja” kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII, Károly Körút 9. Mutatóul közöljük Pekár Gyula fenti cikkét, melyet az Almanach számára írt.

— **Mese mese.** Az én Ujságomnak bátran adhatnók ezt a címet is, Örökké mesél ez az aranyos ujság a magyar gyermekvilágnak. Egyszer magyar hősköri, másszor az aranyhajú vitézről. Hol a himes rétre, hol a történelem híres mezejére, hol tündérorszag bűbajos világba viszi az apró népet, Szórákkozató, nemesítő, tanulságos is tehát minden betűje. — szünidei olvasmányul kedvesebbet nem adhatunk. Negyedévre 2 kor. Kiadóhivatal, Andrassy-ut 10.

— **Erzsi néni** most a nők legkedvesebb tanácsadója A friss gyümölcsöt és zöld főzelékféléket most kezdik berakni télire mikor a cseresznye érik és a bab gyenge, végződik pedig a berakás késő őszzel, a duránci

— Rajta urak, menjenek — folytatá — találják ki ennek a szfinxnek a titkát! Most érdekes, most még senki se tudja . . .

— Hát igazán semmit sem tudni felőle? — kérdezém, — senki sem tudja, micsoda rejtélyes ihlet hozta létre a remekműveket?

— Senki mon ami, — mondom ő a század legcsodásabb tüneménye!

— Csinos? — Még kérde? Mikor látott nálam csunya nőket? Az én szalonom esztétikai szalon a Szép otthona . . . Menjen be és nézze meg!

Egy szépségflastrom akkor pattant le az arcáról, de ő nem vette észre. En követtem a szinte bucsujárára tóduló frakkos seveget a másik terembe.

Milyen lehet ez a geniális asszony? Férfiaskodó vén kisasszony, fantasztikus, csunya némbert, vagy a legjobb esetben egy perrcfaelita szentet fogok-e látni? Egy bohém Botticelli-utánzatot, ami fiórenci palástban sétál, s liliumot tart a kezében? . . . Első pillanatra annyi volt az ember az Empire teremben, hogy semmit sem táttam. Nagynehezen körülkerültem ahhoz a fehér oszlophoz, ahol ennek az udvarnak közepén sejtettem, s ott egyszerre közletről megpillantottam Madame Jehanne Valéryt.

Ott ült az oszlop alatt egy etruszk diszú nagy zöld karosszékben, szórakozottan nézett végig a társaságon s mosolyogva felelt a hozzá intézett tömeges kérdésekre. Elbámultam, mindent vártam volna, csak ezt nem. Férfiaskodó némbert, vagy Botticelli-utánzat helyett egy nemzetközi eleganciával öltözött, teljesen normális, modern szép asszonyt láttam ott. Határozottan ő volt a legnormálisabb az egész irodalmi szalonban, — anynyira az, hogy bele se illet d'Mme d'Etiole

gyűjteményébe. En is, mások is csodálkozva néztük, mintha tévedés lett volna a dologban . . . Pedig ő volt az. Madame Jehanne Valéry: egy 35—36 év körüli, nyulánk, de már gömbölyödő, kívánatos szőke asszony, aki első pillanatra mindenre inkább látszott teremtve lenni, mint a művészetekre. Szép volt, abból a bizonyos lústa, szőke fajtából s nagy kék szemei és kissé vastag ajkainak mosolya mögött sajtáságos, szerelmes öntudatlanság aludt. Körülötte mint prédára leső ragadozók ültek az ifju és vén írók, analitikusok, szimbolisták, kritikusok, — s igazi írói kérihetetlenséggel vallatták. Mindenik meg akarta találni a szfinx titkát, s ezért örökké egymás szavába vágtak. A szőke asszony lústa mosolylyal hallgatta őket a szabályos, nyugodt arca egy pillanatra sem változott el. Felelt neki egyszerűen, minden pöz nélkül, — olykor szinte szégyenkezve, de különben olyan egykedvűen, mintha egész művésze voltaként nem érdekelné őt . . .

— Az avatizmus! — kiáltá egy lelkes analitikus olyan diadallal, mintha már nyomon lett volna, — a leszármazási jog fog nekünk megmagyarázni mindent . . . Haljuk! Madame Valéry elnevette magát.

— Hát ezt is tudni akarják, mondá lassu vontatott hangján, — hát minden modern emberben, bennem is sokféle vér keveredett össze: francia angol, sőt tán orosz is . . . Érdeklík a családi és vagyoni viszonyaim? Hát korán árvaságra jutottam egy délfranciaországi kastélyban. Pénzem mindig volt elég, független voltam, s azt tehettem, ami nekem tetszett, — legzsengőbb korom óta . . . Nos, de hisz mindez oly mellékes!

— Mi hát akkor a lényeges? Hol a titok?

— Nem tudom! — mormogá Madame Valéry csodálkozva — pedig magam is szeretném tudni . . . Keressék!

— Kora gyermekkorra óta ihletet érzett a művészetekhez?

— Nem mondhatnám . . . Ugy éltem a természet öln mintegy álomban, és sose álmodtam volna, hogy valaha művész lesz belőlem . . .

— Különös! Hát az ihlet ugy egyszerre magától jött?

— Igen, felelt a szőke asszony, s halványan elpirult, — ugy egyszerre magától. Egyszerre csak festeni kezdtem.

— Hat nem egyszerre foglalkozott mind a négy művészettel? — kérdém, egy résen át székelt volna melléje.

— Oh nem, a világért sem! — felelt Madame Valéry meglepetten nézve rám. A festészetem kedtem. Festettem, örömet leitem benne, de teljességgel semmi érdemet sem tulajdonítottam magamnak, mikor a Szalonban érmet nyertem. Magától jött az a hajlam, s aztán el is mult . . .

— Igen, épp a legszebb pillanatban hagyta abba. De miért?

— Nem tudom . . . Mialatt festettem, sokat utaztam Olaszországban. Aztán Németországba költöztünk. Ott kedvet kaptam a zenéhez.

— Nagyszerű! és a festést teljesen abba hagyta?

— Teljesen. Ugy elfeledtem, mintha sose lett volna eset a kezemben. Nem lettem volna képes többé a legegyszerűbb vázlatra . . . Egészen a zenénk éltem. Észre sem vettem, hogy művészetet cseréltem. Ugyanazt fejeztem ki a zenében is, mit a festészetben . . .

barack és a téli ugorka eltevésével. A kik jó befőttes és téli zöld főzeléket akarnak úgy eltenni, hogy ne romojék, azok mind a már IV. kiadásban megjelent „Erzsi néni, Hogy kell befőzni?” című könyv tanácsa után indulnak, melynek ára díszkötésben 2 korona és megrendelhető Lévai Mór kiadóhivatalában Ungvárt utánvétellel. A kik az összegel utalványon előre beküldik, bérmentve kapják meg. Sok utánzása van már Erzsi néni befőttes könyvének, de az eredetinek nyomába sem léphet egyik sem. Csak Erzsi néni könyvét tessék kérni és mást ne fogadjon el.

— **Uj idők**, szépirodalmi, művészeti és társadalmi képes hetilap, szerkeszti HERCEG FERENCZ. Az „Uj idők” beköszöntésével — ezelőtt tíz esztendővel — uj idők köszöntöttek rá a magyar közönségre. Egy csapásra fölszabadult a magyar olvasóközönség a jobbara silány, irodalmi termékek nyúga alól. Olyan lap került az Uj Időkkel az olvasó kezébe, amelyen sem azelőtt, sem azóta. Az az dehogya is nem. Szébb és jobb lapot kap az olvasó azóta minden héten, mert minden újabb száma az Uj Időknek jobb és szébb az előbbinél. Kiadó, szerkesztő és a neves írók nagy gárdája vetekedve munkálkodnak azon, hogy az Uj idők minden egyes száma úgy tartalmának gazdagságával és változatoságával, mint kiállításának izlésségével és csinoságával újból meg újból csodálkozásba ejtse azt az óriási olvasóközönséget, mely hívévé szegődött. Herceg Ferenc ebbe a lapjába írja legszebb regényeit, legbájosabb novelláit, legszellemesebb csevegéseit. A nagy író köré sorakozik a magyar írók színe-java szellemi termékeik legjobbjáival. Művészeti, társadalmi, tudományos cikkek tartják meg Uj idők füzeteit, melyek tele vannak aktuális fotográfiákkal, eredeti képekkel, művészi reprodukciókkal. Emellett helyet talál az Uj időkben mindaz, ami érdekeset, kiválóat a külföldi irodalom termel. Az Uj Idők előfizetési ára negyedévre 4 korona. Kiadóhivatal Budapest, Andrassy-ut 10 sz.

— **Magyar Lányok**, képes hetilap fiatal lányok részére, szerkeszti Tutsek Anna. Fiatal, serdülő korában legjobban szeret a leány olvasni. Nehéz azonban korának megfelelő olvasmányt találni. Nagy gondot vesz le azért a leányos szülők válláról a Tutsek Anna lapja, mely első betűjétől az utolsóig úgy van megírva, hogy a szülők is, a leányok is meg lehetnek vele elégedve.

A szülőket megnyugtathatja az a tudat, hogy ami ebben a lapban van, azt nemcsak szabad, hanem ajánlatos is leányalbnak elolvasni, mert minden egyes eikke goddosan megválogatott oktató, nemesítő olvasmány. A leányok pedig nagy élvezetet fog szerezni a szébbnél-szebb elbeszélés, szindarab, leírás vers, ismeretterjesztő, háztartási közlemény és az a sok gyönyörű kép, mely a Magyar Lányok minden egyes számát megtölti. A magyar írók legkiválóbbjai látják el ezt a lapot cikkeikkel, melyek úgy tartalma, mint stílusa a legválasztékosabb. A fiatal olvasók szellemének, izlésének fejlesztésére ezek a magas színvonalon álló cikkek csak a legjobb hatással lehetnek. A helyes nevelés szinte nélkülözhetetlen segédeszközének tartjuk ezért azt a lapot, mely minden leányos szülőnek a legmelegebben ajánlunk figyelmebe. — különösen most a szünidőkben. Negyedévre 2 korona. Kiadóhivatal Budapest, Andrassy ut 10. szám.

— **Nincs többé ugorka-idény**. Sőt épen nyári hónapokban több a szenzáció, mint bármikor. Hat még ha háboru is folyik, mint most az oroszok és japánok közt, mely ha távol is esik tőlünk, teljes érdeklődésünket leköti. Ily időben művelt és újságolvasáshoz szokott ember le nem mondhat még ideiglenesen sem a maga megszokott lapjáról. A folyó év első felének leteltével tehát nem lesz célszerűtlen felhívni t. olvasóink figyelmét a legelterjedtebb napilapra, a Pesti Hirlapra, mely úgy függetlenségével, radikális nemzeti politikájával, mint gazdag tartalmával példátlanul megkedvelte és első helyre küzdötte fel magát lapjaink sorában. Vezércikkiről sorában oly kitűnő politikuskok is vannak, mint b. Banffy Dezső és Eötvös Károly s oly kiváló publicisták, mint Vázsonyi Vilmos és Bede Job; tárcáiról közt Toth Béla, aki a híres és szelemes „Esti levelek”-et is írta, továbbá Eötvös Károly, Helta Jenő, Szomaházi István, Murai Károly, Szabóné Nogáll Janka, Lux Terka stb. A Pesti Hirlap kétségtelenül a legnagyobb terjedelemben jelenik meg napról-napra, úgy, hogy a politikai s a szépirodalmi és mulattató közlemények kedvelői egyaránt bő anyagot találnak benne. Emellett általában előfizetőinek — akik már járatták a lapot — karácsonyi ajándékot is küld: a Pesti Hirlap

Naptárát. Ez a díszes kiállítású naptár, mint velünk közlik, ezútal Magyar női szépségek csarnokával fogja meglepni olvasóit s a rendkívül érdekes csarnok folytatást és kiegészítést nyer a következő évfolyamokban. Kéri is a szerkesztőség az ország minden vidékéről és minden osztályából a feltűnően szép hölgyek — asszonyok és leányok — arcképeinek beküldését, hogy azokat hű reprodukcióban bevehesse a „Szépségek Csarnoka”-ba. Még egy más kedvezményt is nyújt a Pesti Hirlap előfizetőinek. Ez a Szabóné Nogáll Janka által kitűnően szerkesztett, Divat Salon című, kéthetenként megjelenő, díszes és praktikus divatlap, melyet a Pesti Hirlap előfizetői féláron (félévre 4, negyedévre 2 koronaért) rendelhetnek meg. Maga a Hirlap félévre 14, negyedévre 7 kor, de megrendelhető egy óra is 2 kor, 40 filléren. Kivánságra mutatványszámot is küld a kiadóhivatal: Budapest, V. Váci-körút 78 sz.

— **A ki közállapotainkról** mindig a leplezetlen igazságot akarja megtudni, olvassa a „MAGYAR SZÓ” című napilapot (Budapest, Andrassy ut 48.) Előfizetési ára egy évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 kor. 46 fl. Egyesén száma Budapesten 8 fl. vidéken 10 fl.

A szerkesztő postája.

Marburg. Schm. Emma naplója már rendeltetési helyre érkezett.
Fiore. Nos, meg vagytok elégedve?
Surd. Kösönjük, kerünk maskor is belőle.
Keresztelő. A keresztapáról és keresztanyáról irt versezetet nem közölhetjük, mert az összetűgés Munká barátunk, a vadrecek, a megbotozás és a badacsonyi buteliak közt nincs elg oknyomozan kifejtve. A versezetet visszakaphatja, de a récek már usznak Badacsonyan.
Erk. Eljegyzésekről csak akkor hozunk hírt, ha arról értesítést is kapunk. Minthogy pedig olyat nem kaptunk s úgy a völegeny, valamint a menyasszony meg hozza nem is csurgói, az ön által, mint idegen személy által beküldött eljegyzési kártyáról tudomást nem vehetünk. Ha a jegyespar nem tud a helyi lapról, a helyi lap még kevesbbé tud a jegyesparrol

2 jó házból való fiulapunk nyomdájában

TANULÓUL

felvétetik.

— Persze, aztán elmúlt a zene is. Mi jött utána?

— Madame Valéry ismét elpirult egy kissé.

— A zene után . . . több évig tartózkodtam Oroszországban. Ott adtam magamat szobrászatra . . .

— Zene után és Oroszországban szobrászatra? — kiáltám, — hisz ha Oroszországot mondana, akkor még érteném, de ott a muszka éjszakon csak nincs formatókély! . . . És nem volt nehéz az új művészetre való átmenet?

— A világért sem! — felelt a szőke asszony és szeméi egy pillanatra szenvedélyesen csillantak fel. Egyszerre magától úgy jött a dolog, hogy szobrászkodni kezdtem . . .

— De mi indított rá, — micsoda véletlen?

— Nem tudom . . . mormogá Madame Valéry zavartan. — Meg tetszett . . . ez a művészet, s híven műveltem, amíg . . .

— Amíg egyszer aztán ráunt, ugy-e?

— Igen . . . Visszaköltöztem Párisba, s egy napon írni kezdtem . . . Önök ma azt mondják, hogy mindaz, amit ebben a négy művészetben létrehoztam, jó. Szörnyen csodálkozom rajta. Nekem sose volt seminemű ambícióm, s nem tulajdonítok magamnak semmiféle érdemeket. Festettem, zenét szerzettem, szobrászkodtem és írtam, de mindezt csak azért, mert véletlenül úgy jött . . .

— És sose esett nehezére, hogy e művészeteket mindig épp a legszebb ponton hagyta abba?

— Soha! . . . kacagott a szőke asszony. Hisz akkor ma halálra kellene busulnom magamat! Ma már mind a négy művészet halott dolog reám nézve. Nem érdekelnék többet. . . .

— Hogyan?

— Nem tudnék én többet se ecsettel

se zenével, se vésővel, se tollal bánni. Kiment belőlem . . . elfelejtettem . . . Ennek a furcsa kiállításnak az eszméje sem tölem származik.

— Csodálkozva néztünk rá.

— Mi lesz hát most a legközelebbi művészet, amiben kitünteti magát?

Madame Valéri szánakozólag mosolygott rajtunk

— Ah édes uraim! . . . Nem foglalkozom én többé művészetekkel. Egészen más valami érdekel . . .

— Micsoda érdekl?

— Nem is merem önöknek elmondani, felelt a szőke szifnx szégyenkezve, — mert tudom, csak kinevetnek vagy megvetnek . . .

— Az Istenért mondja!

— Nos tudják-e, mivel foglalkozom most? A gazdasági vegytannal . . . De ime itt a férjem értemjött . . .

— Madame Valéri nyugodt arca szerelmes derült fel. Felkelt, s egy harminc év körüli vállas fiatal embernek nyújtotta a kezét. ki nagynehezen törtetett keresztül a frakkos hallgatóságon. A borotvált arcu idegen nagyon szép ember volt, s kielytése után (ítélve) amerikaiinak látszott

— Ah, ez az a híres amerikai vegyész! — suttogá valaki mellettem, — ez hát a férje! . . .

Magunkra maradvá mi írók és kritikusok, csak álmélkodva néztünk egymásra. És még sokáig beszélgettünk e genialis asszony sokoldalú tehetségének a titkai felől.

A Pars Monceau át jöttem hazafelé. Egy idegen ur haladt oldalamon, mivel véletlenül egyszerre jöttünk le a lépcsőn, s ki nagy művész-kalapját a szemébe csapva, csökönyösen hallgatott már jó ideje mellettem. Egyszerre idegesen elnevette magát s megállt. Ránéztem: torzonborz, de dult arcú, szép férfi volt. Ahogy megszólalt, a kiejtésé-

ről azonnal ejtettem, hogy csak orosz vagy lengyel lehet.

— Nos? kérdém.

— Igazán nagyszerű! — kacagott az idegen, — most látom csak, mennyit érnek ezeknek a párisi analitikus íróknak a tudománya!

— Miért?

— Ön ugy-e idegen? Én is. Ön nem tudja az én nevemet, én se az önet. Ön valószínűleg elutazik, én mar holnap elmegyek messzire. Hisz csak azért jöttem el erre az estélyre, hogy meg egyszer lassam . . .

Nos én ismerem a Madame Valéry történetét — én Istenem, valakinek csak el kell mondanom, hogy milyen egyszerű ennek a szifnxnek a titka! Tudja-e, mi az ő sokoldalú tehetségének a magyarázata?

— Micsoda?

— Ah uram, — kiáltá az idegen — olyan végtelen egyszerű valami! . . . A szerelem! . . . Az a szerelem, ami a nőben annyi tehetségét tud felébreszteni, amennyit a férfiben sohasem. Ez a tehetséges asszony mindenekfelett egy nagyon szerelmes asszony . . . Férfi talentumnál is sokra képes a szenvedély, — az asszonynál mindenre. Az ő lelkük kimeríthetetlenül gazdag, — tehetségük tan nem tud úgy megindulni magától, mint a mienk, de ha a szerelem érinti, felébred és csodákat mivel. Mi a Madame Valéry művészetének a titka? Az, hogy először egy olasz festőnek a kedvese volt, aztán egy német zenészt szeretett, aztán egy orosz szobrászt, . . . és végül egy francia író. Mindig a szerelem adott formát tehetségének, s ez a forma addig tartott, ameddig a szerelem . . . Most azt a fiatal vegyészt, a férjét szereti, s mint ahogy elfeledte a régi szerelmét, elfeledte azokat a művészeteket is. Az asszonyok mindenre képesek, — Isten önnel . . .

196 szám. 1904. vhtó.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a sásdi kir. járásbíróóság 1904. V. Sp. 1 1433 számú végzése következtében dr. Kraus Győző ügyvéd által képviselt Weber Péter javára Kovács Sándor ellen 137 K 44 f. s jár. erejéig 1904. jun. 16-án fogantatott kielégítési végzés útján le- és felülfoglalt és 683 k.-ra becsült következő ingóságok u. m. butor, házi felszerelés nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a csurgói kir. járásbíróóság 1904. évi V. 212/2 számú végzése folytán 137 k. 44 f. tőkekövetelés, ennek 1903. évi október hó 11. napjától járó 500 kamatai, 1300 váltótulajd. és eddig összesen 59 kor. 70 fil. ben bíróság már megállapított költségek erejéig Csurgón leendő eszközölésére **1904. évi jul. 23. napjának d. o. 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107-és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérők, szükség esetén becsáron alul is, elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgón 1904. július 4-én
FONYÓ kir. bir. végrehajtó.

Társalkodónő.

Egy idősebb izr. vallású leány vagy asszony, ki a háztartásban is segédkezni tud és kellő intelligenciával bír,

társalkodó nőnek felvétetik.

Bővebb felvilágosítást ad

Fischer Simon

kereskedő CSURGÓN.

JUTÁNYOS ÁRON

= ELADÓ =

egy jó karban levő pedál nélküli

CIMBALOM.

HOL?

MEGTUDHATNI A

kiadóhivatalban

Ne vegyen senki hangszert

míg **Reményi Mihály** műhangszerész cs. és kir. szabadalom tulajdonos, a Magyar Királyi zene-akadémia szállítója 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem olvassa, mely ingyen és bérmentve küldetik Budapestről, VI. Király-utca 44/II.

„A Kávé Király”-hoz

A ki nagyon jó zamatu s illatu kávét kedvel, az csakis „Király kávét” vegyen, mely a legfinomabb fajok vegyítéséből áll s egy még eddig nem létezett mód szerint van pörköltve.

Hosszas kísérletezés után sikerült ezt elérnünk s így minden kávésmerő, ki egyszer megízleli, soha más kávét nem fog használni.

Ismeretes, hogy a kávé a legérzékenyebb cikk, melyből a finom zamatu s illatazonnal elillan, valamint minden ivt s száot felvesz, miért is ezen kiváló kávét lemezdobozokba csomagoljuk s szállítjuk bármely postaalomásra utánvétellel a következő árban.

1 kgros doboz . . . 4 k 89 f.

2 „ „ „ . . . 9 „ „

4 „ „ „ . . . 17 „ 20 „

Ezen különleges pörkölt kávén kívül ajánljuk a követező nyers fajokat, színe bérmentve, utánvétellel, bármely postaalomásra.

1 postacsomag 5 kgr. legfinomabb **Cuba** kor. 13. 50
1 „ „ „ „ **Ceylon** „ 12 „
1 „ „ „ „ **Jamaica** „ 11. 20

BIRÓ és TÁRSA

A „KÁVÉ KIRÁLY”-hoz

Budapest, Teréz körút 2.

„A Kávé király”-hoz**Biztos keresetet**

nyújtunk minden állásu egyénnek sorsjegyek eladásával új törvényes módszerünk szerint. Nem részletűzet. Ajánlatok intézendők:

„Sorsjegyegylet bankhos”

Budapest, VIII. József körút 16.

Megjelent!

Első legnagyobb magyar szabászati, magántanulási tankönyv. 350 oldal — 410 rajzzal fűzve 10 korona kötve 12 korona. Férfi és női szabók részére. Fehérnemű szakkönyv 1 korona. Szabászat tanítványokat elfogadok. **Mehr Samuel** okl. műszabásztanító Budapest, VII. Kazinczy utca 36/H.

Szerelők és bádósok figyelmébe!

Augenstein Hugó Budapest, VI. Vesselenyi utca 11/a. — Mindennemű ivlámpák, csillárak és az összes világítási felszerelési anyagok raktára. Különböző sárga és vörösrezt asztali lámpák. — Pragan Alois fémárugyára Bécs — Budapest, speciálta világítási cikkekben.

A Pesti Napló új karácsonyi ajándéka.

A magyar
Festőművészet Albuma.

Páratlan díszű, külső kiállításában és belső tartalmában egyedül álló remekmű az, amely a „PESTI NAPLÓ” az 1904. év karácsonyára szánt meglepetésül olvasóinak. Eddigi karácsonyi ajándékainak díszes sorozatát folytatja most a „PESTI NAPLÓ”, új és minden eddigi ajándékot messze túlsáruyaló díszművel, melynek címe ez lesz:

A Magyar Festőművészet Albuma

A magyar festőművészet remekeinek gyönyörű foglalata lesz ez a páratlanul álló díszműve, amely a magyar festés remekét fogja felölelni a XVII. század nagy magyar festőitől, Kúpeckitől és Mányokytól kezdve egész a jelenkorig amikor Munkácsi Mihály, Székely Bertalan, Lotz Mihály, Bencur Gyula, Madarasz Viktor és Zichy Mihály vezetésével hatalmas gárda szolgálja a magyar festőművészetet. A magyar irodalomban nincs még olyan mű, amely a magyar festőművészet ilyen gazdagságban mutatja be ötven nagyszabású festményt szemeltünk ki, amelyeket megeri kivételű

ötven műlapon

mutatunk be a magyar közönségnek. Az ötven műlap nagyrésze gyönyörű

sok színnyomású kép

lesz olyan, mint a melyek a Vörösmarty Albumot eseményre avatták a magyar könyvpiacra. Ezenkívül a magyar festőművészet történetét a könyvben elsőrendű esztétikusaink érdekes és népszerű előadásban fogják bemutatni. A szöveget s ámos festmények a s öveg közé nyomott másolata fogja kísérni, úgy, hogy az ötven többszínnyomású műlappal együtt A Festőművészet albuma a leggazdagabb és legdíszesebb tára lesz a magyar festőművészetnek. A magyar festőművészet albumát meg fogja kapni a „Pesti napló” minden előfizetője aki az év végéig, akár havonta is de állandóan és megszakítás nélkül előfizető marad. Minden főreértés elkerülése végett azonban meg kell jegyeznünk, hogy azok az új előfizetők, akik az 1904. évre szóló előfizetésük fejében Vörösmarty Albumot megkapták, a Magyar Festőművészet Albumára csak úgy tarthatnak igényt, ha egy további egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára egész évre 28 kor. félévre 14 kor. negyedévre 7 kor egy óra 2 kor. 40 fil. — Szerkesztősége és kiadóhivatala:

Budapest, VI, Andrassy-ut 27 szám alatt van.

Lenfésü.

A lentermelő közönsé-
get értesítjük, hogy

Lenfésüt

8 korona használati-
díj mellett nálunk kap-
hatnak.

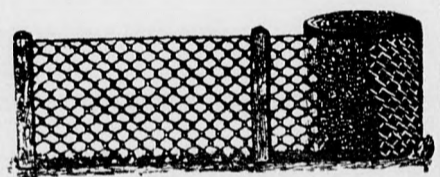
A Csurgói Lengyár igazgatósága.

MINDENFÉLE TÉGLA

ugy mint: faltégla, lyukas és tömör
sajtolt faltégla, igen alkalmas nyers
építkezéshez, továbbá hódfarku és hor-
nyolt tetőcserép, valamint orr-, köve-
zet-, kut-, csatorna-, párkány- és já-
szoltégla, ugy alagsó is a legjobb
minőségben bármely állomásra szál-
litva kapható az alant nevezett tég-
lagyárban.

Árjegyzékkel és mintával szívesen szolgál.
Nemzeti gőztéglagyár
SÁRVÁR.

Bámulatos olcsó kerítések!

Vágó Lajos

Épület és gépakatos, sodrony fonat- és
kerítés szövet onodája
CSURGÓ (Somogym.)

Ajánlja sodrony fonodáját, min-
denféle **parkok, kertek, szőlők,
udvarok, vadaskertek**
stb. bekerítésére.

Ugyszintén **vaskerítések** és
vaskapuk legdiszesebb kivitelét.

Kivánatra tervekkel és költség-
vetéssel szívesen szolgál.

A címre ügyeljenek!

Kerékpár alkatrészeket

30%-al olcsóbban lehet nálunk beszerezni mint bárhol
Kerékpároka a világ legelső gyáraiból
gyári áron alul havi
10-12 koronás részletfizetésre.

Varrógépek bel- és külföldi elsőrendű
gyárakból havi 6-8 koro-
nás részletfizetésre

Tessék árjegyzéket kérni.
Ügynökök magas jutalék mellett felvétetnek

MIKLÓS és TÁRSA

varrógép kerékpár és alkatrész nagykereskedők
BUDAPEST, VII., József-körút. 59. sz.

FÜRDŐ!

A Kovács féle gőzmalomnál lévő

Gőz és Kádfürdő

teljesen újra restauráltatott és min-
dennap a közönség rendelkezésére áll,
ünnepek és vasárnap kivéve.

BUDAIVIKTOR

kocsigyártó és kárpitos OSURGÓN.

Ajánlja üzletét minden a
kocsigyártó

és **kárpitos**

üzlet körébe vágó munkák jutá-
nyos és diszes előállítására.

Mázoló és **fényező**

munkák jutányosan készülnek.

Kész divánok és matraczok kap-
hatók.

18-52

SCHOTTOLA ERNŐ

BUDAPEST, VI, ANDRÁSSY-UT 2. SZÁM.

A küszöbön levő permetezési idényre ajánlok:

**Simplex-, Uránia- és Vermorel-
permetező,**

„EGYSZERŰSÉG” szénkénevező

Acetylen molylámpa.

Molyfecskeendők

és minden a szőlészethez és pincészethez szüksé-
ges anyagok és eszközök.

Kimerítő árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök.

Vágó Gyula

CSURGON.

**Könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papir-
kereskedés.**

Ajánlja legújabb betűkkel és diszítésekkel felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakmába vágó munkák izléses olcsó és pontos előállí-
tására, ugy, hogy e téren bárkivel kiállja a versenyt. Továbbá

Könyvkötészetét

a melyben a legegyszerűbbtől a diszkötésig készünek könyvbekötések,

kész nyomtatvány raktárában

minden községi, ügyvédi, végrehajtói tejszövetkezeti és
hitelszövetkezeti nyomtatványok nagy választékban
kaphatók.